

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 20CoCsp/5/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120294249
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Boroň
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:6120294249.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Boroňa a členiek senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Viery Kandrikovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, právne zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanej: B. B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. W. XXXX/XX, XXX XX V., zastúpená: Margaréta Maďarová, nar. 12.01.1967, bytom Gen. Goliana 1537/5, 911 01 Trenčín, za účasti: Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, IČO: 42 362 962, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 911 02 Bratislava, právne zastúpeného: JAKUBIS & PARTNERS s.r.o., IČO:50 990 365, so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, o zaplatenie 2.747,08 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č.k. 12Csp/60/2020-97 zo dňa 30.09.2020, takto

rozhodol:

I. Potvrďuje sa rozsudok.

II. Žalovanej a občianskemu združeniu sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) žalobu zamietol a žalovanej voči žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

1.1. V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že žaloba nie je dôvodná, nakoľko je nepochybné, že žalovaný uzavrel s pôvodným veriteľom zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, na ktorú je potrebné aplikovať predovšetkým ustanovenia právnych predpisov slúžiacich ochrane spotrebiteľa. Ide o predtlačенú formulárovú (typovú) zmluvu, pri ktorej spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvňovať jej obsah, bez ohľadu na to, podľa akého právneho predpisu sa zmluva uzavrela. Keďže zmluva bola uzavretá v roku 2017, na tento právny vzťah prichádza do úvahy aplikácia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V zmysle § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), je obligatórnou a zároveň kumulatívnou podmienkou (platného) vyhlásenia mimoriadnej splatnosti plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť veriteľa (v danom prípade právneho predchodcu žalobcu) upozorniť dlžníka (žalovanej) na uplatnenie tohto práva. Žalobca sám skutkovo netvrdí, a sám ani nepredložil žiadny dôkaz o tom, že by listu zo dňa 15.12.2017 (označenému ako výzva k splateniu celého úveru v dôsledku omeškania s úhradou záväzkov, predchádzalo upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Konštatoval preto, že pre rozpor so zákonom - s § 53 ods. 9 OZ - je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti neplatným právnym úkonom (§ 39 OZ) a pohľadávka tak, ako bola vyčíslená v prílohe ku zmluve

o postúpení pohľadávok, nezodpovedala pohľadávke, ktorá ku dňu postúpenia pohľadávky splatnou nebola.

Uzavrel, že nakoľko nedošlo ku platnému zosplateniu úveru, nemôže byť platným ani následné postúpenie týmto spoplatnením (údajne) vzniknutej pohľadávky. Takáto zosplatená pohľadávka k danému obdobiu totiž neexistovala. Zmluva o postúpení pohľadávky je tak neplatným právnym úkonom, v dôsledku čoho nie je žalobca subjektom aktívne vecne legitimovaným v prebiehajúcom spore.

Dospel k záveru, že pokiaľ nedošlo ku platnému zosplateniu úveru, nemôže byť platným ani následné postúpenie týmto spoplatnením (údajne) vzniknutej pohľadávky.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 a § 262 Civilného sporového poriadku.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Namietal, že postupca platne podaním zo dňa 15.12.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom skutočnosť, že žalobca upozornil žalovaného na uplatnenie tohto práva priamo v podaní, ktorým si toto právo uplatňuje je plne v súlade s odbornou literatúrou, podľa ktorej ust. § 53 ods. 9 OZ nepredpokladá samostatné predchádzajúce písomne upozornenie na uplatnenie tohto práva. Postupca totiž využil svoje oprávnenie zosplatiť pohľadávku a podaním zo dňa 15.12.2017 upozornil žalovaného, že si toto právo uplatňuje. Zároveň žalovaného týmto podaním vyzval v lehote 15 dní k dobrovoľnej úhrade pohľadávky, t.j. k zosplateniu úveru došlo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie v zmysle tejto výzvy a ust. § 53 ods. 9 OZ.

Namietal, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejмый dôvod, pre ktorý súd podmieňuje platnosť postúpenia pohľadávky jej splatnosťou, a teda nie je zrejмый ani samotný dôvod zamietnutia žaloby.

Navrhol, aby odvolací súd rozsudok v napadnutom rozsahu zmenil tak, že vyhovie žalobe žalobcu, resp. rozsudok zruší a vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadala žalobný návrh žalobcu zamietnuť z dôvodu nedôvodnosti, neopodstatnenosti a premlčania. Zároveň uložiť žalobcovi povinnosť uhradiť trovy konania do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a žalovanej priznať 100 % úspešnosť v danom spore.

4. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej uviedol, že žalovaná v podanom vyjadrení neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by relevantne reagovali na podané odvolanie. Zároveň, že trvá na podanom odvolaní.

5. Občianske združenie vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedlo, že postúpenie pohľadávky nebolo v súlade so zákonom a pohľadávka nebola postúpená platne, a preto z dôvodu absencie aktívnej legitimácie navrhlo potvrdiť rozsudok ako vecne správny a uložiť žalobcovi povinnosť nahradiť mu trovy odvolacieho konania.

6. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu občianskeho združenia uviedol, že postupca v posudzovanom prípade využil svoje právo zosplatiť pohľadávku a podaním zo dňa 15.12.2017 upozornil žalovanú, že si toto právo uplatňuje. Zároveň žalovanú týmto podaním vyzval v lehote 15 dní k dobrovoľnej úhrade pohľadávky, t.j. k zosplateniu úveru prišlo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie v zmysle ust. § 53 ods. 9 OZ. Postupca toto svoje právo využil v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ pre nesplnenie splátky, ktorá využitiu tohto práva predchádzala po dobu 3 mesiacov. Mal za to, že v konaní bolo preukázané účinné zosplatenie úveru zo strany postupca, v dôsledku ktorého sa všetky splátky úveru splatné do budúca stali splatnými. Zároveň spolu s vyjadrením predložil aj listinu zo dňa 28.10.2017 označenú ako „Upozornenie pred zahájením vymáhania celého úveru“ (č.l. 157 spisu).

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa zásad upravených v ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

8. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav pokiaľ ide o zistené skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, pričom sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia s

poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na (výstižné, správne a presvedčivé) odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku.

8.1. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

9. V zmysle čl. 8 základných princípov CSP sú strany sporu povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

10. Podľa § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

11. Koncentrácia konania má podľa zákonodarcu predstavovať efektívny nástroj racionálneho a odôvodneného zrýchlenia sporového konania. Sudca so znalosťou konkrétnej veci vie podľa zákonodarcu najlepšie posúdiť adekvátnosť a včasnosť uplatnenia prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, preto je novum spočívajúce v zavedení inštitútu sudcovskej koncentrácie podľa neho plne odôvodnené a žiaduce. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany sú uplatnené včas aj vtedy, ak ich strana predložila ako reakciu na skutočnosti, o ktorých nevedela ani ich nemohla predvídať a ktoré vyšli najavo až potom, ako mala strana povinnosť označiť a predložiť skutočnosti a dôkazy. Zákonná koncentrácia konania predstavuje objektívnu časovú hranicu pre uplatnenie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, ktorá môže byť ešte sprísnená uplatnením sudcovskej koncentrácie. Uvedená objektívna časová hranica má veľký význam pre moment viazanosti súdu.

12. Daná právna vec je nepochybne vec sporová, v ktorej sa uplatňuje prejednácia zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nespĺnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ strana sporu nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia, a že z toho dôvodu muselo byť rozhodnutie vo veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť vo veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, či už z dôvodu nečinnosti strany sporu, ktorá nespĺnila povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec.

13. Odvolací súd je toho názoru, že žalobca bol povinný označiť alebo predložiť dôkazy na preukázanie tvrdených skutočností do vyhlásenia uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým sa vyhlasuje dokazovanie za skončené (§ 154 CSP).

14. Súd prvej inštancie vychádzal z listinných dôkazov založených v spise a vo veci správne rozhodol, nakoľko žalobca ani potom, čo mu súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 17.09.2020 uložil povinnosť (predložiť list s upozornením žalovanej na možnosť zosplatenia úveru spolu s dokumentom svedčiacim o doručení písomnosti žalovanej), do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania nepreukázal, že by listu zo dňa 15.12.2017 (označenému ako výzva k splateniu celého úveru v dôsledku omeškania s úhradou záväzkov), predchádzalo upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

15. Žalobca až vo vyjadrení k vyjadreniu občianskeho združenia zo dňa 19.02.2021 (teda po vyhlásení napadnutého rozsudku) predložil listinu označenú ako „UPOMIENKA: Upozornenie pred zahájením vymáhania celého úveru" zo dňa 28.10.2017, teda uvedený dôkaz predložil až v odvolacom konaní, pričom ostalo nepreukázaným, či sa predmetné upozornenie dostalo do dispozičnej sféry žalovanej.

16. Žalobca teda neuniesol tzv. dôkazné bremeno, ktoré možno charakterizovať ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania. V rámci dokazovania platí zásada, že každá strana sporu musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia, t.j. kto tvrdí, dokazuje.

17. Strana sporu teda musí preukázať to, čo tvrdí, pretože len potom môže súd zobrať jej tvrdenie za základ svojho rozhodnutia. Žalobca v predmetnom konaní nepreukázal, že je aktívne vecne legitimovaným subjektom v predmetnom spore, keďže jednak nepredložil včas dôkazy a zároveň nepreukázal (doručenie upozornenia spotrebiteľke) o tom, že by došlo k platnému zosplatneniu úveru, a teda ani to, žeby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu.

18. Podľa súdnej judikatúry dôsledkom nesplnenia povinnosti tvrdiť všetky pre rozhodnutie významné skutočnosti (povinnosť tvrdenia) a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (dôkazná povinnosť) je vynesenie nepriaznivého rozsudku pre stranu, ktorá ich nesplnila. Súd sám nie je povinný po významných skutočnostiach pátrať.

19. Odvolací súd nemôže prihliadať na listinné dôkazy predložené v odvolacom konaní, keďže skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, nemôžu byť v zásade odvolacím dôvodom. Žalobca súdu nepreukázal, že by listinné dôkazy preukazujúce upozornenie žalovanej nemohol použiť v konaní pred súdom prvej inštancie bez svojej viny.

20. Žalobca tým, že napriek tomu, že mu súd prvej inštancie uložil povinnosť predložiť list s upozornením žalovanej na možnosť zosplatnenia úveru spolu s dokumentom svedčiacim o doručení písomnosti žalovanej, nepredložil všetky dôkazy do skončenia dokazovania na súde prvej inštancie, sa sám diskvalifikoval z ďalších dôkazov, preto odvolací súd v súlade s § 366 CSP nemôže na nový dôkaz predložený v odvolacom konaní prihliadať.

21. Navyše ostalo neobjasnené doručenie upozornenia zo dňa 28.10.2017 žalovanej. Za stavu, ak odvolateľ neunesol dôkazné bremeno, nemôže legitímne očakávať úspech v konaní.

22. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná a občianske združenie na jej strane, ktorým vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, teda v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením. Procesne neúspešný žalobca nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemá.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).